

Ikt. sz.: GAB-41/2-3/2019.

GAB-2/2019. sz. ülés
(GAB-23/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2019. február 26-án, kedden, 9 órakor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Matolcsy Györgynek, a Magyar Nemzeti Bank elnökjelöltjének meghallgatása (A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 10. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 9. § (6) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Dr. Matolcsy György hozzászólása</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	9
<i>Dr. Matolcsy György reagálása</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	22
<i>Egyebek</i>	23
<i>Az ülés berekesztése</i>	23

Napirendi javaslat

1. Dr. Matolcsy Györgynek, a Magyar Nemzeti Bank elnökjelöltjének meghallgatása
(A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 10. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 9. § (6) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke
Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Barcza Attila (Fidesz)
F Kovács Sándor (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Seszták Miklós (KDNP) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Tóth Csaba (MSZP) Bangóné Borbély Ildikónak (MSZP)
Riz Gábor (Fidesz) Witzmann Mihálynak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Matolcsy György elnökjelölt (Magyar Nemzeti Bank)
Csárdi Antal országgyűlési képviselő (LMP)

Megjelentek

Nagy Márton, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke
Dr. Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, meghívott vendégeinket a Gazdasági bizottság mai ülésén. A bizottsági ülés napirendjéről szóló meghívót képviselőtársaim megkapták. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek észrevétele, kiegészítése, javaslata. *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nincs, akkor azt kérdezem, ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt. A bizottság egyhangú döntésével fogadta el a napirendjét. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Dr. Matolcsy Györgynek, a Magyar Nemzeti Bank elnökjelöltjének meghallgatása

(A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 10. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 9. § (6) bekezdése alapján)

Az első napirendi pont keretében dr. Matolcsy Györgynek, a Magyar Nemzeti Bank elnöknek a meghallgatása következik, még elnökként, de már elnökjelöltként a következő ciklusra vonatkozóan. Előzményként annyit kell elmondanom a bizottság tagjainak, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr levélben fordult házelnök úrhoz, és tett javaslatot Matolcsy György úr személyére, hogy a következő ciklus idején ő töltsen be a jegybankelnöki pozíciót, és mint az Országgyűlés gazdasági ügyekért felelős bizottsága, nekünk jutott az a feladat, hogy elnökjelöltként Matolcsy Györgyöt ma meghallgassuk.

Menetrend vonatkozásában ugyanaz fog történni, mint a korábbi időkben is, elnök úr kap egy lehetőséget arra, hogy felvezetőt mondjon, utána pedig képviselőtársaimnak lesz lehetősége arra, hogy egy kör keretében kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak. Arra kérem majd elnök urat, hogy a végén az elhangzott kérdésekre adjon választ. Öné a szó.

Dr. Matolcsy György hozzászólása

DR. MATOLCSY GYÖRGY MNB-elnökjelölt: Köszönöm szépen. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Bizottsági Alelnök Urak! Igen tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a meghívást. Személyesen és az MNB vezetése nevében köszönöm mindennek előtt is az elmúlt hat évben nyújtott támogatásukat; az Országgyűlés egészének, a koalíciós pártoknak és a Gazdasági bizottság támogatását. A kormány támogatását majd a rövidre tervezett összegzésem végén szeretném megköszönni mindazok alapján, amit szeretnék itt összegzésként elmondani.

Tisztelt Elnök Úr! Először is engedje meg, hogy azt mondjuk itt, a Magyar Nemzeti Bank vezetése, hogy minden, amit tudunk az elmúlt hat évről, az bekerült egy könyvbe, amit legnagyobb örömmre látok a bizottság tagjainál, ezért, ha elnök úr megengedi, most nem idézném fel a könyv valamennyi fejezetét és összes megállapítását, valamint nem idézném ide az összes számot, mert ez meghaladná először is a képességeimet, másrészt az időkeretet.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy a végével kezdjem, és utána ugorjak az elejére. A vége 2019 eleje, tehát a mostani hét, mostani időszak. Magyarország valamennyi makrogazdasági mutatója igen jelentős javulást mutat, valamennyi mikromutatója jelentős javulást mutat. Minden, a pénzügyrendszer-konzolidációt jelző trend helyes irányba mutat.

A magyar gazdaságban az elmúlt hat évben bekövetkezett fordulatok eredményeképpen ma egy dinamikusan növekvő, az egyensúly és a növekedés együttes csillagállását mutató ország képe bontakozik ki. Nem volt ez mindig így tehát, hiszen 2010-ben egy csőd közeli helyzetet örökölt az új kormány, és a Magyar Nemzeti Bank 2013 márciusában hivatalba lépett vezetése erre a 2010-2013 közötti időszakra építhetett. 2010-től nagyon rövid idő alatt, mintegy 2-2,5 év alatt sikerült a magyar államháztartás konszolidációja. Ez azért rendkívül fontos a mi beszámolóink szempontjából, mert ha nem lett volna pénzügyi, azon belül költségvetési konszolidáció, akkor a Magyar Nemzeti Bank nem lett volna képes 2013-2019 között végrehajtani a teljes pénzügyi rendszer konszolidációját. Költségvetési konszolidáció nélkül egy béna kacsa lett volna a Magyar Nemzeti Bank. De hogy nem volt, ez annak köszönhető, hogy tehát 2010-től egy határozott, erélyes, unortodox és ortodox elemeket felvonultató gazdaságpolitika következményeképpen Magyarország költségvetése teljes mértékben konszolidálásra került.

Ezért a Magyar Nemzeti Bank képes volt, a három mandátumát megfelelő sorrendben kezelve, először is elérni az árstabilitást - az elmúlt másfél-két évben elérte a magyar jegybank az árstabilitást, amit a 3 százalékos plusz-mínusz 1 százalékos inflációs sáv jelez -, elértük a pénzügyi stabilitást, és miután volt költségvetés-konszolidáció, elértük, hogy a Magyar Nemzeti Bank érdemben, jelentősen hatékonyan tudta támogatni a magyar kormány gazdaságpolitikáját, ezen belül a növekedési fordulatot, és a folyamatos foglalkoztatási fordulatot. Ennek következtében az elmúlt hat évben, mandátumunk hat évében átlagosan 3,5 százalékkal növekedett a magyar gazdaság, az elmúlt két évben átlagosan 4,5 százalékkal. Ez is szép eredmény, de az elmúlt száz év magyar gazdaságtörténetét figyelembe véve azért kivételes ez a növekedés és ez a növekedési fordulat, ami bekövetkezett Magyarországon 2013 után - valójában már 2012 második felétől -, mert ez egy egyensúlyőrző növekedés volt. Sőt nem csupán az egyensúly és a növekedés volt egy időben minden évben jelen - ami az elmúlt száz évben szintén nem fordult elő sok éven át -, hanem az egyensúly és a növekedés belső erőforrásokra épült. Míg a 2002-2008 közötti, egyébként jelentős gazdasági növekedés lényegében kizárólag külső forrásokból valósult meg - évi 5 százalékos külső eladósodással, nem használta a belső erőforrásokat lényegében, a 2002-2008 közötti gazdaságpolitika ezért is ütközött bele először egy belső válságba, már 2005 tavaszán, majd egy külső válságba 2008 őszén -, addig a 2010 utáni magyar gazdaságpolitika, így pedig a 2013-2019 közötti növekedési és felzárkózási fordulat lényegében belső forrásokra épített. Kétharmadban olyan belső forrásokra, amelyek meghatározták a növekedés szerkezetét, dinamikáját és tartósságát, tehát fenntarthatóságát, és csupán egyharmadban olyan forrásokra, amelyek részben a külső piaci bővülést használták - hiszen a globális piacok bővültek ebben az időben -, részben az európai uniós forrásokat használták, részben pedig a külföldi működőtőke-forrásokat. Tehát a magyar gazdaság nem csupán egyensúlyőrző növekedést ért el - tehát egyszerre volt egyensúly és növekedés 2013-2019 között -, hanem mindezt kétharmadrészen belső erőforrásokból, jelentős mértékben a hitelállomány-bővülésből érte el. Ezek gazdaságtörténeti fordulatok. Az elmúlt száz évben a magyar gazdaság hol ezért, hol azért nem volt képes sem arra, hogy egyszerre legyen jelen az egyensúly és a növekedés, sem arra, hogy alapvetően, döntően belső erőforrásokból zárkózzon fel a gazdaság. Egyébként is a gazdasági felzárkózás rendkívül ritka madár volt az elmúlt száz évben, most pedig, 2013 után az átlagos 3,5 százalékos növekedés következtében ez jelen van a magyar gazdaság életében.

Tisztelt Elnök Úr! Az elmúlt hat évben a magyar gazdaság növekedését tehát érdemben volt képes segíteni a Magyar Nemzeti Bank, érdemben volt képes segíteni a 40 százalékos beruházásbővülést, a 20 százalékos fogyasztásbővülést és az ugyancsak

40 százalékos hitelállomány-bővülést. Az elmúlt években a magyar gazdaság növekedését mintegy felében azok a jegybanki és bankrendszerbeli programok határozták meg, amelyek következtében nőtt a hitelállomány. A magyar gazdaság növekedése a 2013 utáni 6 évben, különösen az elmúlt 2 évben döntően beföldi erőforrásokhoz, azon belül is a hitelállomány bővüléséhez kötődik.

Ezt 2013-ban a Növekedési Hitelprogram indította el. A Növekedési Hitelprogram előtt 5 éven keresztül évi 5 százalékkal csökkent a magyar mikro-, kis- és középvállalatok hitelállománya, összesen 25 százalékkal. A Növekedési Hitelprogram azonnal egy másik pályára állította a kormány és a jegybank, a jegybank és a bankrendszer és a bankrendszer és az üzleti szektor kapcsolatrendszerét, és megcélozta a hitelállomány bővítését a mikro-, kis- és középvállalati körben. Évi 5-10 százalékkal bővült 2013 után a jegybanki programok következtében a hazai mikro-, kis- és középvállalati szektor hitelállománya; a múlt évben 12 százalékkal, ahogy a teljes vállalati hitelállomány is 12 százalékkal bővült. Ez a legfontosabb tényezője a növekedésnek, a fenntartható növekedésnek és a felzárkózásnak. Ez jelenti azt, hogy Magyarország külső eladósodás helyett, az egyensúly feláldozása nélkül egy fenntartható növekedési pályára került.

Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy azt is elmondjam, hogy a Magyar Nemzeti Bank - és ezért időnként bíráltak bennünket, talán ma már ilyen hangok nincsenek - a legszorosabb stratégiai szövetségben működik egyfelől a kormánnyal, másfelől a bankszektoral, harmadrészt az üzleti szektoral, és egyébként azokkal az üzleti, külföldi partnereinkkel, akikkel részben egy családot alkotunk; az európai uniós jegybankokat értem ide. Ez a szoros szövetség tette lehetővé azokat a fordulatokat, amelyek a magyar pénzügyi rendszerben végbementek az elmúlt 6 évben. Ha nincs költségvetési konszolidáció 2010 és 2013 között, ha nincs stratégiai szövetség 2013-tól a kormány és a jegybank között, vagy ha a jegybank nem tiszteli és nem becsüli a bankrendszert és az üzleti szektort, és nem köt vele szövetséget, akkor ezek a fordulatok nem jöttek volna létre. Mindenekelőtt a stratégiai szövetségek állnak a növekedési fordulat, a felzárkózási fordulat és a fenntartható felzárkózási pálya mögött, tehát a magyar jegybank elmúlt 6 éves eredményei mögött.

Tisztelt Elnök Úr! Nagyon sok egyéb természetesen bekerült a jelentésbe. Engedjék meg, hogy még néhány olyan elemet kiemeljek, amelyek az elmúlt 6 évben részben kritikára, részben vitára adtak alkalmat. Az egyik ilyen a szövetségi politika volt. Azt gondolom, itt most már sok vitának nincs helye, a világban egyébként is bebizonyosodott mindenhol, hogy ha egy kormány és egy jegybank nem működik együtt, akkor annak az országnak sok sikere nem nagyon lehet. Például 2008 szeptemberétől az amerikai kormány és az amerikai jegybank funkcióját betöltő Federal Reserve a lehető legszorosabb szövetségben kezelték a válságot, így érték azt el, hogy már 2009 júliusára az amerikai gazdaság kijött a pénzügyi válságból, miközben máshol éppen akkor kezdődött.

De van ellenpélda is. Az Európai Központi Bank nem tudott olyan szövetségi politikát folytatni az Európai Unió, az eurózóna kormányaival és az Európai Unió közös kormányával, amely érdemben segítette volna a válságkezelést. Legalább két évet - ha nem többet - késett az Európai Központi Bank, és természetesen az eurózóna későbbi gyengélkedése mögött - aminek még nincs vége - az is meghúzódik, hogy az Európai Unió kormánya hibásan kezelte a válságot, de nem volt igazi szövetség az akkori jegybanki vezetés és az akkori európai kormány között, miközben hibás válságkezeléssel nem engedték a jegybank politikáját érvényesülni.

Egy másik kritika is megfogalmazódott rögtön az első napokban, 2013 márciusában az új jegybanki vezetéssel szemben, ez pedig az, hogy nem számít azokra a korábbi szakemberekre, akik a jegybank különböző vezető tisztségeiben felelősek

voltak a korábbi hibás monetáris politikáért. Igen, felkértük őket, hogy távozzanak, nagyjából 4 százaléka az akkori jegybanki felső vezetésnek távozott, és az új vezetők kivétel nélkül kitűnő munkát végeztek - nagy szerencsém van, hogy két alelnök úr itt ül mellettem -, mögöttük több száz olyan, igen felkészült, nagyon magas szakmai színvonalon működő munkatárs jött be a magyar jegybankba, vagy pedig talált magának új feladatot és vezetői pozíciót a korábbi kollegák közül, akik oroszlánszerepet, kulcsszerepet töltöttek be a magyar jegybank elmúlt 6 évében, illetőleg azokban az eredményekben, amelyeket közösen elértünk.

Egy harmadik kritika volt - és talán most is még átszűrődik a palettán -, hogy a jegybank túlterjeszkedik a mandátumán. Ez természetesen önmagában is abszurdum, mert a jegybank mandátumát az Országgyűlés kijelölte. A jegybanktörvény három mandátuma megfelelő sorrendben felhatalmazza Magyarországot központi bankját, hogy a harmadik mandátum keretei között segítse a magyar kormány gazdaságpolitikáját; nemcsak felhatalmazza, kötelezővé teszi. Ebből nem csupán a stratégiai szövetség következik, hanem az összes olyan program, amit a jegybank indított az elmúlt 6 évben, valójában ezen a mandátumon alapszik.

Ilyen elágazó kritika volt, hogy miért vásárol a jegybank a pénzügyi piacon olyan intézményeket, amelyek - például a tőzsde, a GIRO vagy a KELER - kulcsszerepet töltenek be a pénzügyi intézményrendszerben. Azért, mert amikor világossá vált, hogy a költségvetési konszolidáció után, 2013-tól a magyar pénzügyi rendszer teljes konszolidációjára van szükség ahhoz, hogy Magyarország elérje a növekedési fordulatot, akkor világossá vált, hogy meg kell újítani a pénzügyi rendszer intézményeit. Így minden olyan új szövetséges, minden olyan intézmény, amely jelenleg már a jegybank keretei között működik, nagyon sokat tett, és mindjárt lehet majd látni az azonnali fizetés július 1-jei belépésével a GIRO szerepénél, hogy nagyon sokat fog tenni a közeljövőben és a jövőben a magyar pénzügyi rendszer hatékony működéséért.

Hasonló kritika érte a jegybankot a felügyelet integrációja terén. Ez is lényegében elvi vitakérdés is lehetne, de gyakorlatilag praktikus kérdés. Bevált-e? Nagyon bevált. A magyar pénzügyi rendszer konszolidációját nem lehetett volna végrehajtani egy jegybanktól különálló vagy a felügyelettől különálló jegybank esetében. Szükséges volt az integráció, hogy milyen mértékben, azt a tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak - ahogy az egész magyar közvélemény - látták az úgynevezett brókerbotrányok idején. Gondoljuk el, hogy 8, illetőleg 10 évig mehetett háborítatlanul az a csalárd csalássorozat, amit a jegybank már a felügyelet integrációjával, egy új módszertannal 8-10-12 hónap alatt feltárt. Nem lehetett volna lefűlelni ezt a csalárd működést, csak egy új alapokon működő és új intézményi keretek között működő felügyelettel, illetőleg jegybanki integrációval.

A jegybank vezetése, azt gondolom, ma már mindenki számára világos, helyesen döntött akkor, amikor a kormány gazdaságpolitikáját egy sor olyan területen is megpróbálja segíteni, amely terület első pillantásra nem is lenne a jegybank feladata. Ilyen terület a felsőoktatási rendszer átalakításának támogatása. Miután a gazdaságpolitika középpontjában a növekedés és a foglalkoztatás áll, a növekedés pedig elképzelhetetlen egy új tudástőke felhalmozása nélkül - ami pedig elképzelhetetlen a felsőoktatási rendszer, azon belül is a gazdasági-pénzügyi felsőoktatási rendszer teljes átalakítása nélkül, mert abszurd, hogy 40 helyen folyik gazdasági és pénzügyi oktatás ma Magyarországon -, új tudásra van szükség, új szerkezetű felsőoktatásra. A jegybank kötelességének érezte, hogy egy Pallas Athéné közgazdasági program keretei között ebbe a megújító munkába belépjen.

Sikeres ez a munka, a jegybanki alapítványok 7,8 milliárd forinttal járultak hozzá különböző pályázati forrásokkal a megújításhoz, miközben az alapszabály és

természetesen a mandátum szerint megőrizték a rájuk bízott vagyont, sőt azt gyarapították is 6 milliárd 330 millió forinttal. Azt gondolom, hogy ez a vita is eldőlt, érdemes volt vállalnia a magyar jegybanknak - ahogy egyébként az Európai Unióban lényegében minden jegybank vállalja - ezt a feladatot, belépnie a felsőoktatás rendszerébe, és a saját közgazdasági-pénzügyi tudását átadnia. Sőt az is helyes volt, hogy erre különböző pályázati forrásokat nyitott.

Végül, de nem utolsósorban, tisztelt elnök úr, engedje meg, hogy még azt is elmondjam, hogy a jegybank szintén a kormány gazdaságpolitikája támogatásának keretei között kiterjedt pénzügyi felvilágosító munkát végez. A Pénziránytű Alapítvány a főintézmény ezen a területen, amely a Bankszövetséggel és a Diákhitel Központtal együtt került megalapításra. Ma már több száz iskolában, több mint kétszáz ezer tanuló, általános iskolás és középiskolás használja azokat a tankönyveket, amelyeket a Pénziránytű Alapítvány adott ki. A Pénz7 eseményei mutatják, hogy milyen mértékben van igény egyébként arra, hogy Magyarországon a pénzügyekről jelen lévő köztudás megújuljon. Nem lehetséges egy tartós felzárkózási pálya a régi tudással a pénz területén. Mi ebben szintén részt veszünk.

Utolsó elemként, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság, szeretném megköszönni tehát mindazt a támogatást, segítséget - a Gazdasági bizottságnak, a kormányzó koalíciónak, Magyarország miniszterelnökének és kormányának -, amely segítséget az elmúlt hat évben a Magyar Nemzeti Bank élvezett. A mandátumokhoz híven teljesítettük a feladatunkat. Azt gondolom, hogy Magyarország, mára világos mindenki előtt, egy fenntartható felzárkózási pályán van. Azt gondolom, hogy az elmúlt, közel 400 éves európai jegybanki, központi banki történet alapján világos, hogy a jegybankok egy részét a háború finanszírozására hozták létre - ilyen volt a Bank of England, a svéd jegybank, a holland jegybank, vagy 1913-ban a Federal Reserve -, más jegybankokat a béke finanszírozására, a konszolidációra. Magyarország jegybankját 1924-ben a konszolidációra hozták létre. Mi - mármint a magyar jegybank - az elmúlt száz év során mindig is a konszolidációt segítettük. Három nagy sikeres fejezet volt 1924-1927 között, 1946-ban az új forint bevezetésével, és 2013-2019 között az elmúlt hat évben. Köszönöm szépen az ehhez nyújtott támogatást.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Képviselőtársaimnak adom meg a lehetőséget kérdésekre, véleményekre. Elsőként Székely Sándor képviselő úré a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Matolcsy György Úr! Örülök, jó hallani, hogy minden rendben van, de azért vannak kérdések.

Az, hogy konszolidálták a magyar államháztartást, egy jó hír, de azért ne feledkezzünk el arról, hogy itt volt a kezdet kezdetén egy 3000 milliárd forintos - hogy is mondjam? -, magánnyugdíjpénztári vagyon, nevezzük úgy, államosítása, amit állítólag azért kellett megtenni, hogy a magyar költségvetés helyzetét stabilizáljuk. Ehhez képest súlyos az, amit egyébként ön mondott tavaly szeptemberben Kovács Árpáddal, a Költségvetési Tanács elnökével, hogy nagy a hiány a magyar költségvetésben, és hogy ezzel valamit kezdeni kellene. Azt kérdezem, hogy ön mit tanácsol a magyar kormánynak, hogy ez akkor változzon a későbbiek folyamán.

A másik pedig a bérek. Az nagyon jó, hogy dübörög a magyar gazdaság, de az emberek béréig valahogy nagyon nehezen csorognak le. Van egy réteg, akinek igen, de azért az ország jelentős részének a bérei sajnos nem nőnek, vagy alig. Illetve itt két számunk is van. Az egyik az önöké, hogy az osztrák bérszínvonalat el fogjuk érni 2026-ban, a Pénzügyminisztériumnak ugyanez a becslése valahol inkább 2031-re vonatkozik, tehát én itt érzek egy feszültséget. Kérdezem, hogy ez a béremelkedés ugye nem olyan

lesz, mint, mondjuk, az én feleségemé, aki dajka, és minimálbért keres, és megemelték a fizetését 10 százalékkal, de ezer forinttal kevesebbet keres, hiszen bár megemelték a bérét, de elvettek egy csomó juttatást. Tehát, ha ilyen béremelésre számíthatunk az elkövetkezőkben, akkor abból inkább nem kérnénk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hadházy Sándor alelnök úr kért szót. Öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Először is szeretném elismerésemet kifejezni az elmúlt hat év teljesítményét illetően, mert való igaz, hogy 2010-ben katasztrofális helyzetben volt Magyarország, mint ahogy Kelet-Közép-Európa számos országa és állama, és ebből egy nagyon komoly, nagyon nehéz munkával, de sikerült visszakapaszkodni, és most már Európa motorjának számít Magyarország is. *(Derűltég az ellenzéki pártok képviselői felől.)*

Számos eszközt alkottak meg, amelyek vadonatúj eszközök voltak a magyar pénzpiacon, és ezek közül is elnök úr a szóbeli kiegészítésében kiemelte a Növekedési Hitelprogramot, amely valóban nagyon nagy érdeklődést és nagyon nagy sikert, és komoly gazdasági előrelépést jelentett. A kérdésem igazából arra irányul, hogy a jelenlegi és a múltbeli működő eszközök mellett a jövőben milyen új eszközökkel tervezik fenntartani a jelenlegi folyamatokat, illetve tovább javítani a magyar gazdaság helyzetét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Mellár Tamás alelnök úr kért szót. Öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy szerencsém egyébként, hogy Matolcsy elnök urat már nagyon régóta ismerem, így kételyek nem nagyon merültek fel bennem a meghallgatás elején, hogy tulajdonképpen most kit is hallgatunk meg, a jegybank elnökét vagy pedig a gazdasági minisztert, merthogy amit ő elmondott, annak szerintem 90 százaléka az általános gazdasági helyzetről szólt, és csak egészen kis része volt az MNB-hez kapcsolható, mondjuk, ami a monetáris politikát illette volna.

Matolcsy elnök úr azt mondta, hogy minden makro- és mikromutató kedvező képet mutat. Hadd mondjak egy-két olyat, ami mégse. Ugye az infláció növekszik, a versenyképességi rangsorokban egészen hátul vagyunk, innovációban Magyarország igen gyenge, a korrupciós indexeket tekintve a legutolsó helyeken vagyunk, a doing business indexeknél szintén. Ami a felzárkózást illeti: az elmúlt időszakban nemcsak Lengyelország hagyott le bennünket, hanem most már Románia is előttünk van, hogy ne beszéljek az egészségügy és az oktatás áldatlan állapotáról, ami azt gondolom, egészen köztudott.

Nos, 2010 és '17 között - mert erre vonatkozólag van már lezárt számunk - a magyar gazdaság 17 százalékkal növekedett, tehát a GDP 17 százalékkal növekedett, és ezt a növekedést úgy érte el, hogy több mint 40 százaléknyi többlet külső forrást vont be ehhez a növekedéshez, ennek egy része volt, amit képviselőtársam mondott, a 3000 milliárdos magánnyugdíjpénztári pénz, a másik, a nagyobb része pedig az európai uniós pénzek, amik évi átlagban olyan 5 százalékos mértékben kerültek be. Tehát én azt gondolom, hogy akkor, amikor arról beszélünk, hogy egy történelmileg páratlan növekedés zajlott le Magyarországon, akkor azt kellene mondani, hogy egy páratlan mértékű európai uniós támogatást kapott Magyarország, és ehhez mérten viszont azt kell mondani, hogy az a technikai-technológiai váltás, amelyet elvárhattunk volna, messze nem történt meg, ahogy, mondjuk, a Marshall-segélynél ez a nyugat-európai országokban annak idején megtörtént.

Elnök úr említette, hogy 40 százalékos hitelbővülés történt. Ez valóban impozáns szám, csak hozzá kellene adni, hogy előtte mekkora csökkenés volt. Legalább 25 százalékos csökkenés volt, ami azt jelenti, hogy tulajdonképpen nagyjából helyreállt a hitelállomány bővülése, hiszen a válság után egy jelentős hitelállomány-csökkenés ment végbe. Ehhez kapcsolódna az első kérdésem. Most, hogy ilyen gazdaságélénkítési programot indított el a kormány, akkor, amikor a deflációs periódusnak vége van, amikor tehát a maginfláció is már 3 százalék fölött van, tehát nagy valószínűséggel szükségessé válik, hogy az MNB kamatokat emeljen, akkor az a kérdésem, hogy vajon mit tervez az MNB annak érdekében, hogy az ingatlanbuborék kipukkanását valamilyen módon próbálja meg orvosolni, illetve, hogy az építőiparban, amely száguld - hiszen 30 százalékos éves növekedési ütemet produkál, ami egyébként borzasztóan egészségtelen, bár nyilván rövid távon a gazdaságot hajtja -, ne egy hard landing, hanem soft landing valósuljon meg, mert ez valóban egy igen reális kérdés, reális probléma lesz.

Elnök úr említette a szövetségi politikát, hogy a kormány és az MNB között egy nagyon erős stratégiai szövetségi politika van. Kétségtelenül igaz, hogy rövid távon ennek vannak pozitív hozamai és pozitív hozományai, mert akár egy rövid távú gazdasági növekedést ennek végén el lehet érni, de nagyon nagy veszélye és nagyon nagy kockázata az, hogy egy adott gazdasági struktúrát merevít be és azt konzervál. Nem véletlen egyébként, hogy a szakirodalomban már régóta szétválasztották a kormánynak az általános gazdaságpolitikai funkcióját és a jegybank monetáris funkcióját - ez intézményi szétválasztásokban is megtörtént -, pontosan azért, hogy a piaci szelekció végbemehessen. Tehát akkor, amikor egy ilyen erős összefonódás van, elég nagy valószínűsége van annak, hogy olyan típusú dolgokat fognak finanszírozni, amelyek nem a high-tech iparágakban vannak, nem a versenyképességet javítják, hanem csak a rövid távú gazdasági növekedést.

De ennek kapcsán van egy másik kérdés: az látott napvilágot, hogy hitelbírálat nélkül lehet fedezetlen hitelt nyújtani a kormánynak a családvédelmi program keretében. Vajon ehhez mit szól a Magyar Nemzeti Bank? Mert ez nagyon hasonlít arra, ami 2008 előtt megvalósult Amerikában, és eredményezte a jelzáloghitel-válságot, ezek az úgynevezett nindzsahitelek, amikor sem jövedelmi háttér, sem vagyoni háttér, semmi nem volt. Ez természetesen persze pörgette a gazdaságot rövid távon, de nyilvánvalóan szükségképpen vezetett el ahhoz a válsághoz, amelyik aztán 2008-ban ki is robbant.

Elnök úr említette, hogy a felügyelet integrációja bevált-e; kérdezte költői módon, és utána azt válaszolta rá, hogy nagyon is bevált. Ezzel kapcsolatosan lenne még egy kérdésem. Vajon mit állapított meg a Magyar Nemzeti Bank mint felügyeleti szerv a növekedési hitel banki vizsgálatokkal kapcsolatban? Hogyan kerülhetett ez a bank mégis csődközeli helyzetbe? Vajon érez-e ön felelősséget ezen bank gazdálkodása tekintetében, különös tekintettel arra egyébként, hogy az unokatestvére irányítja ezt a bankot?

Végezetül még egy dologra hadd térjek ki, ez a felsőoktatási rendszer átalakítása. Elnök úr említette, hogy a Magyar Nemzeti Bank is részt vesz ebben. Most már úgy tűnik, hogy nagyon sok baba van ekörül, mert bejelentkezett a legutóbbi időkben az Innovációs és Technológiai Minisztérium is, hiszen pilotprogramként a Corvinus átalakítását ők vállalták magukra, a korábbi időszakban a gazdasági kamara elnöke is nagyon sok dolgot mesélt erről az egész ügyről. Én azt gondolom, hogy talán érdemes lenne a szakminisztériumba helyezni ezt az egész kérdést, hogy integrált legyen. Mert azért én nem vagyok attól boldog, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványokon keresztül beavatkozik ebbe a dologba, és létrehoz egy doktori iskolát Pécsen. Na hol is? Hát a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán, természetesen, a földtani

doktori iskolában, miközben ott van a közgazdasági kar, amelyiknek van kettő darab doktori iskolája, de úgy tűnik, hogy egyiket sem lehetett ez ügyben támogatni, vagy egyikkel sem lehetett egy stratégiai szövetséget kialakítani, ami elég frivollá teszi ezt az egész kérdést. Tehát azt gondolom, hogy jó lenne, ha funkcionálisan mindenki ragaszkodna a saját területéhez, és így akkor áttekinthető lenne az egész dolog. Köszönöm szépen, ennyi lenne.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Képviselőtársaimnak szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy Matolcsy György elnökjelölt személyéről folyik a meghallgatás. Természetesen nyilvánvalóan a jegybank működését érintő kérdések is felmerülhetnek, de alapvetően az elnökjelölt úr alkalmasságáról kell ma a bizottságnak véleményt alkotnia.

Továbbadom a szót F Kovács Sándor képviselő úrnak. Öné a szó.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök és Elnökjelölt Úr! Tény, és a számok bizonyítják, hogy megtörtént Magyarországon a pozitív gazdasági és pénzügyi fordulat, és ez a tájékoztató-beszámoló és a kérdések pedig bizonyították azt, hogy ezzel a régi gondolkodásmóddal ez nem történt volna meg. A régi iskola alapján valószínűleg nem lennének ilyen jó helyzetben, ahol most vagyunk.

Bebizonyosodott 2008-ban, hogy a gazdaságnak akkor bizonyosodik be az ereje, amikor az ütésállósága is megvan. Egyre több olyan tény és információ jön a világból, hogy lassul a gazdaság, hogy válság közeledik. Mennyire ütésálló a magyar gazdaság? Hogy vagyunk erre felkészülve? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony kért szót. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Matolcsy Úr! Ha már elnök úr felhívta a figyelmet, hogy itt most elnök úr, illetve elnökjelölt úr alkalmasságáról kell hogy döntsön a bizottság, akkor én azonnal egy kérdéssel kezdeném. A vagyonyilatkozata szerint elnök úrnak 5 millió forintos havi jövedelme van, emellé kap 14 ezer forint étkezési jegyet, 20 ezer forint napidíjat külföldi tartózkodás esetén, valamint évi 540 ezer forint kafetériát, és van egy másodállása havi bruttó 750 ezer forintért. Nagyon fontos, és a kormány, valamint önök, a Nemzeti Bank képviselői is többször kihangsúlyozzák, hogy mennyire fontos a magyar állampolgároknak az öngondoskodása. A magyar állampolgároknak az adózás szerint több mint fele minimálbéren van bejelentve, és önök arról beszélnek, hogy ma az állampolgároknak gondoskodniuk kell. Önnek hogy nem sikerül ez, elnök úr, ilyen fizetés mellett? Árulja már el, mert vagyonyilatkozata szerint önnek nincs megtakarítása.

Bármelyik nyilatkozatot nézzük, az önök nyilatkozatait, a kormánypárti nyilatkozókat, azt mondják ma, hogy egy magyar háztartásnak 10-12 millió forint megtakarítása van. Mondják már meg, hogy akkor ez hogy létezik: ha önöknek többmillió forint fizetésből ez nem sikerül, akkor vajon egy átlag magyar adófizető hogyan tudja ezt megvalósítani? Ez lenne az első kérdésem.

A második kérdésem, elindult az európai uniós kampány, és a Magyar Szocialista Párt programjában - „Haza. Szeretet. Európa.” - az egyik fő sarkalatos pont az euró bevezetése. Tudjuk, hogy a tíz 2004-ben csatlakozó ország közül Szlovénia, Ciprus, Málta, Észtország, Lettország, Litvánia már mind az eurózóna tagja, sőt 2007-

ben Bulgária tagja lett az Európai Uniónak, és 2019 júliusában belép az euró előszobájába.

Szeretném elnök úrtól megkérdezni azt, hogy Magyarország stabilitásának érdekében mikor beszélünk arról és mikor tesz a kormányzat arra lépéseket, hogy az euró bevezetésre kerüljön. Február elején azt nyilatkozta elnök úr, hogy Magyarország a következő évtizedekben be fogja vezetni az eurót. Ez nem egy biztató célnak tekinthető, ha évtizedekről beszélünk. Látjuk, hogy a tíz csatlakozó ország közül öt már az eurózóna tagja. Nagyon kíváncsi lennék, hogy milyen lépéseket tervez a kormány a következő időszakban, hogy minél hamarabb a stabilitás érdekében Magyarország is az euró bevezetése mellett tudjon részt venni.

Nem ismételném meg Mellár Tamás képviselőtársam által elmondottakat, amiket a kamatemeléssel kapcsolatban említett. Ha jók az értesüléseink, akkor a mai nap van monetáristanács-ülés, kinevezése előtt még, vagyis mandátumának meghosszabbítása előtti utolsó ülés, és az a pletyka járja, hogy hiúsági kérdést csinál abból, hogy kamatemelés-mentes jegybankelnöki ciklust zárhasson le. Elnök úr, lehet-e úgy egy MNB-t vezetni, hogy hiúsági kérdést csinálunk bizonyos kérdésekből? (*Dr. Matolcsy György közbeszól.*) Örülök neki, ha már megválaszolta, de azért kíváncsian várjuk, és ha tudna választ adni erre a kérdésre, hogy azt a szigorú politikát be fogják-e tartani, amiről amúgy Nagy Márton bankalelnök úr is beszélt egy konferencián, hogy előbb-utóbb most már eljutunk oda, hogy kamatemelést kell végrehajtania a Nemzeti Banknak.

Szeretném én is kérni, hogy a Növekedési Hitel Bankról - ugyebár a Matolcsy György házi bankjának nevezett bankról - mondjon néhány szót, hogy hogyan engedhető meg, unokatestvére vezeti, elég botrányos volt az elmúlt években, ami a bank körül zajlott, és ez tovább is így fog-e menni, elnök úr, vagy valami szigorítást fognak bevezetni a bankkal kapcsolatban.

Én is megemlíteném, hogy nem beszélt elnök úr a 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári pénz eltűnéséről. Jó lenne, ha végre tudnánk már. Tudom, hogy a Magyar Nemzeti Bankról meg a kinevezéséről kell beszélni, hogy alkalmas-e. Annak idején megígérték, hogy a magánnyugdíj-számlákat bevezetik, nem tudunk erről semmit, lényegében 3000 milliárd forintot elloptak a magyar emberektől, ez a végkövetkeztetés.

Az alapítványokon keresztül több mint 260 milliárd forintot vettek ki az intézetből, és lényegében egy példátlan törvénymódosítást nyújtottak be, ami arról szólt volna, hogy az alapítványi pénz elveszítette közpénz jellegét, de hála a jó égnek, ez már sok volt a köztársasági elnöknek is és az Alkotmánybíróságnak is, és ezt a törvényt nem tudták keresztülvinni a magyar parlamenten. Továbbra is tartja-e elnök úr azt a következtetést, hogy az alapítványokba kiszervezett pénzek nem közpénzek? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Witzmann Mihály alelnök úr kért szót. Öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani elnök úrnak, elnökjelölt úrnak a szóbeli részletes beszámolóért, és azért a jelentésért, amit itt az asztalon láthatunk, egy igen részletes és mindenre kiterjedő kötet formájában.

Azt hiszem, hogy azt érdemes azért leszögezni itt a vélemények elmondása közepette, hogy a Matolcsy elnök úr által vezetett Magyar Nemzeti Banknak, azt gondolom, óriási szerepe van abban, hogy a kormánnyal együttműködve Magyarország

visszaszerezte gazdasági önrendelkezését, tehát pénzügyileg és gazdaságilag is sikerült megerősödni az országnak, sikerült elköszönnünk attól az IMF-től, amelyet még a szocialista kormányok egyfajta súlyos örökségként hagytak ránk, és amiről elnök úr beszélt nekünk az imént. Egy sikeres gazdaságpolitika nem képzelhető el a kormány és a Magyar Nemzeti Bank összehangolt együttműködése nélkül sem.

A kérdésem arra irányulna, hogy a jelentésben a kkv-hitelezésnél örömmel olvastam az itt látható adatokat. A 2008-as gazdasági válság utáni időszakban, mondhatjuk azt, hogy a hazai kis- és középvállalkozói hitelpiac egy igen-igen nehéz, már-már kilátástalan helyzetbe került, szinte az összeomlás szélére sodródott, majd 2013-ban elindult az a Növekedési Hitelprogram, amely tulajdonképpen egy hitelezési fordulatot tudott eredményezni. Ennek az NHP-nek az elindításával, ahogy ez a jelentés is taglalja, közel 40 ezer hazai vállalkozás jutott kedvező finanszírozáshoz, és több mint 2800, egészen pontosan 2811 milliárd forint összeget jelentett ez. Azt szeretném elnök úrtól megkérdezni, hogy hogyan értékeli az NHP-t, és milyen további lehetőségeket jelent a 2019-ben elinduló NHP fix program a szektor számára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Csárdi Antal képviselő úr kért szót. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jegybankelnök Úr! Kifejezetten kiemelte a beszámolója elején, hogy mennyire fontos a versenyképesség. Ennek kontextusában szeretném kérdezni, hogy mi a Magyar Nemzeti Bank álláspontja például a Magyar Tudományos Akadémia finanszírozásának az átalakítása kapcsán - bocsánat, hadd tegyem hozzá, hogy ellehetetlenítése kapcsán. Tehát azt gondolom, hogy ha a jegybank elkötelezett a tudományok és a versenyképesség részbeni vagy egészbeni finanszírozásában, akkor azt gondolom, hogy rendkívül sokat nyomhat a latban az, hogy mit gondol jegybanki elnök úr a kialakult helyzetről.

Aztán ott folytatnám, hogy értem én, hogy most egy sikertörténetet hallgathattunk meg, de aztán lássuk be, hogy ezt a sikert vagy legalábbis ennek az ön által sikernek nevezett időszaknak egy jelentős részét jelentős mértékben azért egy nemzetközi helyzet támogató jelenléte segítette, és ahogy már kormánypárti képviselőktől is elhangzott, most azért egy egészen más időszak következik, lehet arra számítani, hogy a következő évben egy világgpiaci korrekció jön. Milyen döntések, milyen tervek vannak azzal kapcsolatban, hogy versenyképességünket, gazdasági növekedésünket meg tudjuk tartani?

És ha már a gazdasági sikereknél tartunk, akkor azt gondolom, hogy fel kell tenni azt a nagy kérdést, hogy ha ennyire sikeres a magyar gazdaság, ennyire kiválóak a mutatóink, és a kialakult helyzet ennyire támogatja a magyar gazdaságot, akkor lehet-e azzal számolni, hogy a devizahitel-károsultak hiteleinek forintosítását követően egy olyan tisztességes elszámolás is kezdeményezésre kerül, ahol márpedig a felelősségi viszonyok is megjelennek az elszámolás során. Itt értelemszerűen aktuálisan arról beszélhetünk, hogy az akkori Magyar Nemzeti Banknak jelentős felelőssége volt a kialakult helyzetben, a Magyar Nemzeti Bank hitelessége és az akkor kiadott nyilatkozatai jelentősen segítettek vagy növelték a háztartások devizahitel-felvételi kedvét, és azt gondolom, hogy az a forintosítás, ami a jelen pillanatban van érvényben, gyakorlatilag a teljes kockázatot, értsük ez alatt, hogy a teljes felelősséget a fogyasztók nyakába varrta. Tehát az a kérdésem, hogy ha ennyire sikeres a magyar gazdaság, akkor meg tudja-e oldani a magyar gazdaság, hogy egy társadalmi és gazdasági igazságosság mezsgyéjén újraszámoljuk a devizahiteleket, felülírva azt a forintosítási törvényt, ami egyébként a devizahitel-károsultak nyakába varrta a teljes kockázati tételt.

A negyedik, az utolsó téma, amiről azt gondolom, hogy beszélnünk kell: ön beszélt a felügyeleti integráció sikeréről, és ezt pont a Buda-Cash- és a Quaestor-botrány kirobbanásával indokolta. Én a magam részéről - ez az én személyes véleményem - azt gondolom, hogy ezek a botrányok akkor is kirobbantak volna, ha semmit nem csinálunk, merthogy ott egy visszaélés volt. De az én nagyobb problémám az, hogy egy jól működő felügyeleti integráció után hogy fordulhat az elő, hogy a Buda-Cash- és a Quaestor-károsultak jelentős része, jellemzően a kisbefektetők a mai napig nem lettek kártalanítva. Hogy fordulhat az elő, hogy olyan esetekről is tudunk, hogy a kártalanítás mértéke még azt sem éri el, amit az Országos Betétbiztosítási Alap egyébként törvény szerint biztosítani volna hivatott? Az volna a kérdésem, hogy lehet-e számítani arra, hogy ezek a Quaestor-, Buda-Cash-, illetve devizahitel-károsultak igazságos és valódi támogatást, segítséget és egy tisztességes elszámolást kapjanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Barcza Attila képviselő úr kért szót. Öné a szó.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnökjelölt Úr! Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a magyar pénzügyi szektorba fiatal, hazai, jól képzett munkaerő tudjon bekerülni. Az lenne a kérdésem, hogy milyen lépéseket tervez ennek fenntartása vagy növelése érdekében a jegybank; gondolok itt az MNB Tanszék munkájára. Milyen elképzeléseik vannak? Hogy látják ezt a területet? Úgy gondolom, nagyon sikeres az MNB kiválósági ösztöndíjprogramja, amely nagyon sok fiatalnak jelentős segítséget nyújt a tanulmányai során. Ezzel kapcsolatban mik az elképzelések a következő években?

Én is szeretném kifejezni a köszönetemet a jegybank elmúlt években végzett munkájáért, és azt a gondolatot emelném ki, hogy azt látom a legfontosabbnak a Magyarországon élő fiatalok vagy fiatal családok életében, hogy miközben a terveiket, céljaikat határozzák meg, egy kiszámítható, biztonságos környezetben tudják ezt megtenni, ami azt gondolom, hogy a családalapítás és a tervezhetőség alapja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kért szót. Öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr, Elnökjelölt Úr! Korábban már több kérdés is elhangzott, azokat nem szeretném megismételni, de két kérdésben szeretném a választ kérni. Az egyik az, hogy még a 2013-as időszakban ön is kardoskodott amellett, hogy maximálisan kétmillió forint legyen a csúcsvezetők fizetése. Ez megváltozott, az ön fizetése is most már a havi ötmillió forintot eléri. Ezzel a személyzeti politikával kapcsolatban szeretném azt kérdezni, hogy míg korábban 7 fős volt a monetáris tanács, amelynek a nettó keresete 2012 végén 10,4 millió, mondjuk, tíz és fél millió forint volt, addig 2017 júniusára 9 főre emelkedett a monetáris tanács, és az ő járandóságuk a havi 33,5 millió forintot elérte. Tehát 2 fővel bővült a monetáris tanács, de több mint 20 millió forinttal a havi járandóság. Én azt szeretném megkérdezni, hogy ez a növekedés milyen hozzáadott értéket adott a Magyar Nemzeti Bank működésének. Tehát egyrészt erre szeretném kérni a választ.

A másik pedig: nem esett szó még az Értéktár programról. A Magyar Nemzeti Bank nagyon sok képzőművészeti alkotást vásárolt, legtöbbször közbeszerzés nélkül, mert célzottan mennek rá egy-egy képzőművészeti alkotásra. Mi az ön személyes álláspontja ebben? Az Értéktár programban 2018 végéig biztosított forrást erre a

magyar kormány. Az elkövetkezendő időszakban is kívánja-e ezt az Értéktár programot, tehát emellett érvel-e, vagy pedig most már elég lesz ezeknek a nagy értékű képzőművészeti alkotásoknak a beszerzéséből? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szatmáry Kristóf képviselő úr jelentkezett, ha jól láttam, utolsó felszólalóként. Öné a szó, képviselő úr.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Bizottság! Annyit engedjenek meg, hogy bár itt most a jegybankról és annak a vezetéséről van szó, az ellenzéki képviselőtársaim néhány hozzászólása kapcsán azért a „savanyú a szőlő” effektus jut leginkább eszembe, mert természetesen lehet arról beszélni, hogy milyen volt a jegybank elmúlt 6 éves tevékenysége, de ha azt összehasonlítjuk az azt megelőző 6 évvel, akkor azt gondolom, nincs az a mérőszám, nincs az a szempont, amely alapján ne lehetne azt mondani, hogy - meg merem kockáztatni - egy páratlan siker az elmúlt 6 év. Míg a korábbi jegybank vezetése gyakorlatilag tétlenül nézte a gazdasági válság Magyarországra gyakorolt hatását – sőt..., nem folytatom a mondatot -, addig valóban az elmúlt 6 évben egy gyökeres fordulat következett be.

Nem ismételném meg elnök úr és képviselőtársaim hozzászólását, én két dolgot emelnék ki. Talán már szó esett a hazai vállalkozások forráshoz jutásáról és finanszírozásáról. Ha valaki még emlékszik, hogy a hazai vállalkozásoknak milyen helyzete volt 2013 előtt vagy 2010 előtt, ha hitelhez akartak jutni, milyen kamatokkal és milyen feltételekkel juthattak volna hozzá, akkor azt gondolom, nem is lehet egy lapon említeni azzal, amely részben a Nemzeti Bank segítségével új forráshoz juttatta a hazai vállalkozásokat.

S talán még egy fontos szempont, hiszen fontos cél volt a hazai bankrendszer nemzeti többségének a megteremtése; erről is kevés szó esett talán, de azt gondolom, hogy ebben is óriásit léptünk előre - részben a Nemzeti Bank segítségével - az elmúlt időszakban.

S ha már itt elhangzott az emberi alkalmasság és a vezetői alkalmasság, én azt gondolom, hogy talán nincs titok, de valóban ez igaz mind a 2010-2013 közötti gazdaságirányításra, és igaz a 2013 utáni jegybankirányításra is, hogy olyan vezetők kellenek, akik igenis egy konfliktusos, néha nehezen kiszámítható világban mernek újat lépni és mernek konfliktust vállalni a hazai gazdaság és a hazai emberek érdekében. Azt gondolom, hogy ezt a jegybanki politikát kell az én személyes véleményem szerint is, de szerintem mondhatom frakció szinten is, folytatni.

Egy kérdéssel zárnám le, mert valóban - ahogy említettem - a kihívások nem fognak elmúlni, és valóban talán a legfontosabb kérdés, hogy ennek a növekedési dinamizmusnak, amely igen imponáló az elmúlt néhány évben, annak a fenntartása feladatokat fog róni a kormányra és a Nemzeti Bankra is. Ha erről esetleg elnök úr tudna néhány szót szólni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Láthatóan a bizottság tagjait kellő mértékben foglalkoztatja a jegybank elnökének és elnökjelöltjének alkalmassága, illetve a következő ciklus várható programja. Arra kérem elnök urat, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ, még egyszer hangsúlyozom, alapvetően a jelölt alkalmasságáról szól a mai vita, ezért elnök úr kiválaszthatja, hogy mely kérdések tartoznak abba a körbe, amire válaszolni kíván. Öné a szó.

Dr. Matolcsy György reagálása

DR. MATOLCSY GYÖRGY MNB-elnökjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr, ahogy az egész bizottságnak is köszönöm szépen, hogy megtisztelnék a kérdésekkel, és a jegybank két alelnöke nevében is mondom, hogy minden kérdésnek volt szeme, mint a teniszben a labdának, úgyhogy megpróbálok röviden ugyan, de érdemben válaszolni.

3000 milliárd forint. Magyarország a legsikeresebb válságkezelést hajtotta végre 2008 után globálisan, utána az európai, majd utána az eurózóna - annak nem voltunk tagjai - országai körében; a legsikeresebb válságkezelést. Ennek sok oka van, talán túlfeszítené a mai kereteket, ha ezekre mind kitérnénk. De az egyik oka az, hogy okosan vegyítettük a nem konvencionális és konvencionális eszközöket. A kötelező magánnyugdíjpénztári rendszert nem is kellett volna bevezetni, ezt mindenki tudja. Nem kellett volna bevezetni. Óriási gazdaságpolitikai hiba volt. Amikor lehetett, ki kellett vezetni. A válságkezelés során ki kellett vezetni, mert szükség volt arra, hogy a kötelező magánnyugdíjpénztári tagok 97 százaléka azt a személyes döntést hozza meg, hogy visszalép. Erre szükség volt. Természetesen az összegekre, a 3000 milliárd forintos vagyona szükség volt a költségvetési konszolidációhoz. Nem kellett volna bevezetni, jó, hogy kiveztük, és természetesen az egy szerencsés helyzet volt, hogy az akkori pénzügyi konszolidáció, költségvetési konszolidáció támaszkodhatott erre az összegre.

A magyarországi bérek, úgy, ahogy a foglalkoztatási ráta, fölfelé mennek, ahogy a munkanélküliségi ráta lefelé most már 2010 augusztusa óta, és a korábbi, a 2002-2008 közötti időszakhoz képest, amikor minden évben csökkent a bruttó hazai termék bérhányada. A 2010 utáni, majd 2013-2019 közötti időszakban nőtt a GDP bérhányada, ami azt jelenti, hogy a bérből és fizetésből élők végre ugyanolyan mértékben részesednek a bruttó hazai termékből, mint a 2002 előtti időszakban. Ez 61 százalék, ami megfelel az Európai Unió átlagos szintjének. Tehát a bérek növekedése, a reálkeresetek növekedése, a reáljövedelmek növekedése, a nettó keresetnövekedés azt eredményezi, hogy a bruttó hazai termékből megint a 60 százalék feletti szintet érik el a munkavállalók. Ez jó hír.

Ausztria. A Magyar Nemzeti Bank egyértelműen azt az álláspontot képviseli, hogy egy új versenyképességi programmal szükséges Magyarországot a fenntartható felzárkózás pályáján tartani. A mi számításaink szerint, ha ezt a kormány, a jegybank, a bankrendszer és az üzleti szektor közösen elhatározza, akkor 2030 körül az akkori osztrák egy főre eső jövedelmi szint 84-85 százalékát érhetjük el. Ez egy történelmi siker lesz. Ma nem ott tartunk. De ha valaki ezt a mostani kormány szemére vetné - nem hangzott el ilyen -, akkor figyelmébe ajánlom az 1955-ös osztrák államszerződést, ott kellett volna jelen lennünk, annál az asztalnál. A forradalomban megpróbáltuk, de végül nem ment.

Hadházy Sándor képviselő úrnak köszönöm szépen a Növekedési Hitelprogram méltatását, értékelését. Mi is így érezzük. A közel negyvenezer cég, a 2800 milliárd forint és általában a minőség szerkezete az egyre célzottabbá váló szakaszoknak eredményezte a hitelezési fordulatot, és a hitelezési fordulatból jött a növekedési fordulat, és a növekedési fordulatból a felzárkózási fordulat. Ezek logikus lépések egymás után. Most az a célja a Magyar Nemzeti Banknak, hogy a Növekedési Hitelprogram fix-szel a változó kamatozásúvá váló hitelállományt visszaterelje a fix kamatozású felé. Hiszen nem mindegy, különösen egy bizonytalanabbá váló globális, azon belül európai pénzügyi környezetben, hogy milyen ára van a hitelnek, mennyire kiszámítható. Ezért az NHP fix-szel mi a kiszámíthatóságot szeretnénk segíteni.

Mellár Tamás professzor úr számára szeretném megemlíteni, hogy kifejezetten jó hír az, hogy az infláció elérte a jegybanki célértéket, annak közelében alakul. Részben

ez a mandátumunkból is következik, részben pedig a legnagyobb veszély ezekben az évtizedekben a globális gazdaságban, ezen belül az Európai Unióban a defláció, mint ahogy professzor úr ezt tudja. Tehát a deflációnál alig van rosszabb, mert ha valaki arra számít, hogy negatív árnövekedés van, akkor bizonyosan nem vásárol, nem fektet be, és ezt láttuk Japán esetében, ahol 15 év ment rá stagnálással erre az állapotra. Tehát ez egy jó hír, hogy a jegybanki célérték közelében alakul a fogyasztói árak növekedése Magyarországon. A hitelállomány bővülése szintén nagyon jó hír, hiszen a 2013 előtti öt évben mind a mikro-, kis- és középvállalatok, mind a nagyvállalatok hitelállománya csökkent. Évente 5 százalékkal csökkent a kkv-szektor hitelállománya, így bizonyosan nem lett volna növekedési fordulat.

Ha megengedi, képviselő úr, nem térnék ki arra, hiszen nem tehetem meg, hogy a jegybank egyébként mai kamatdöntő ülése előtt bármit mondjak, akár a kamatról, akár az alapkamatról, akár a kamatfolyosóról, akár bármi hasonló monetáris politikai eszközről. Annyit tudok mondani, hogy mindent, amit tudunk, azt a közleményeinkben érzékeltetjük. Tehát a Magyar Nemzeti Bank egy normalizációs szakaszban van, ugyanakkor megőrzi a három mandátumból következő karakterét a monetáris politikának. Tehát kiszámítható, egyetlen horgonya van, nincs más horgonya a középtávú inflációs célkövető rendszerben a 3 százalék plusz-mínusz 1 százalékos horgony.

Azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank az elmúlt hat évben példát mutatott arra, hogy hogyan lehet stratégiai szövetségben működni a kormánnyal, ugyanakkor függetlenül működni. *(Moraj az ellenzéki pártok képviselői között.)* Igen. A Magyar Nemzeti Bank minden egyes döntését függetlenül hozta meg. Egy speciális évben osztalékfizetésről döntött, más években nem, mert kifejezetten az a jegybanki vezetés álláspontja, hogy a jegybanknak közvetlenül nem feladata az államadósság csökkentése a jegybanki osztalékon keresztül. Közvetve igen, mindent megtesz. Hat év alatt 2400 milliárd forinttal járultunk hozzá a költségvetés kamatkiadásai csökkentéséhez, ebben az évben is, reményeim szerint, újabb 800 milliárd forintot meghaladó értékben. Csak tavaly 800 milliárd forinttal volt kisebb a költségvetés kamatkiadása 2012-höz, egyébként '13-hoz képest is, mint lett volna a jegybanki programok nélkül. Közvetve vállalható feladat, közvetlenül nem. Ezt jelenti a jegybanki függetlenség. A kormánynak bizonyosan érdeke lenne egy olyan osztalékpolitika, ami befizet évről évre jelentős összeget, hiszen a Magyar Nemzeti Banknak jelen pillanatban 200 milliárd forint feletti eredménytartaléka van. De ez nem feladata a jegybanknak, közvetlenül nem feladata az államadósság csökkentése. Eltéved az a jegybank és az a kormány, amely ezt várja az egyiktől vagy a másiktól. De miután a kormány ezt nem várja el, ezért bizonyosan állíthatom, hogy a stratégiai együttműködés és a függetlenség helyes aránya áll fenn az együttműködésünkben.

Növekedési Hitel Bank. Sem az alapításkor, sem a működés során, sem most semmilyen köze nincs a jegybanki vezetésnek, így a jegybank elnökének egy bank, ez esetben egy kisbank működéséhez. *(Moraj az ellenzéki pártok képviselői között.)* Egyetlen szempontot tartunk szem előtt, ez pedig az, hogy egyenlő mércével mérjünk, és a betétesek pénze biztonságban legyen. Ez egy szempontnak a két fele, egy értelmének a két oldala. Ezért amíg látunk reményt egy kisbank esetében a működés megbízható helyreállítására, addig segítünk. De egyébként sem attól, hogy valakit így hívnak, vagy úgy hívnak, egyetlen jegybanki vezető sem vesz részt semmilyen módon egy bank működtetésében, és én nem is tudok semmilyen korábbi botrányos esetről. Érdekes kifejezés volt ez. Ha valaki emlékszik ilyenre, mondja el nekünk. Minket az adott kisbank kötelező módon értesített a likviditási problémákról, és mi természetesen a betétesek érdekében indítottuk el az adott folyamatot.

Felsőoktatási rendszer. Most már talán érthetetlen módon, félelem övezte a jegybanki alapítványok felsőoktatási rendszerben, általában az oktatási rendszerben, általában a pénzügyi felvilágosítási rendszerben történő működését. Felesleges félelem volt. Egyetlenegy forint, ami a jegybankból származott, akár alapítványi forint, akár a kilenc jegybanki egyetemi megállapodás keretei között elköltött forint, vagy a kiválósági ösztöndíjakra költött egyetlen forint sem vett el senkitől, hozzáadott. A félelem megalapozatlan volt. Természetesen továbbra is az a véleményünk, hogy szükség van a teljes megújulásra a magyar felsőoktatási rendszerben, ezen belül, amit mi ismerünk és látunk, a közgazdasági-pénzügyi rendszerben. De mi ehhez mindig hozzáteszünk, ahogy például, Mellár professzor úr tudja, hogy Pécs esetében egy doktori programhoz tettünk hozzá. Arról igazán nem tehetünk, hogy a mi természetes partnereink nem vállalták velünk az együttműködést. Attól még ez a program egy geopolitikai program. Hát nagyon sikeresen működik. Azt gondolom, hogy Magyarország mindenképpen legnagyobb, de egyik legsikeresebb doktori programja. Ez hozzátett Pécshez is, a Pécsi Tudományegyetemhez, és a magyar felsőoktatáshoz.

Kovács Sándor képviselő úr, én azt gondolom, helyesen - hiszen mi is ezt látjuk, ezt érezzük - veti fel azt a kérdést, hogy kopogtat-e a válság, valahogy talán így lehet ezt lefordítani. Vannak valóban olyan jelek, hogy egyszerre lassul a globális gazdaság valamennyi meghatározó része, Kína, az Egyesült Államok, az Európai Unió, különösen az euróövezet, ezen belül különösen a német mozdony, és egy növekedésslassulásból mindig gondok lehetnek. Ráadásul a pénzügyi rendszer mindig olyan, hogy tízévente fölmerül valami buborék, ami vagy kipukkan előbb vagy utána; de hogy előbb-utóbb kipukkan, az majdnem biztos. Nos, vannak pénzügyi buborékok továbbra is, a pénzügyi rendszerek a globális pénzügyi rendszer meghatározó intézményénél sokkal erősebbek, mint voltak 2007-2008-ban, hiszen 2007 augusztusában indult a válság, s 2008. szeptember 15-én volt a Lehman Brothers bedőlése, a nyílt válságszakasz. Nekünk mindent meg kell tennünk, hogy Magyarország, ezen belül a magyar gazdaság és a magyar pénzügyi rendszer válságálló legyen. Ma azt gondolom, hogy az elmúlt 6 év, az elmúlt 9 év fordulatai alapján válságállóak vagyunk. Ez nem jelenti azt, hogy hátradőlhet bárki, hanem ugyanúgy, mint eddig, kreatív kormányzati és jegybanki eszközökkel meg kell előzni, ha lehet, ha nem, akkor kezelni kell a válságfenyegetéseket.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak köszönöm, hogy figyelemmel kíséri életutamat, bevételeimet és költségeimet, és nagyon örülök, hogy nem aggódik, mert nem talált eladósodást az általam készített vagyonbevallásban, és ez jó hír, köszönöm szépen, hogy megerősíti, hogy nem adósodtam el és nem függök akár a jegybanktól, akár egy banktól, mert nem tartozom senkinek elszámolással arról, hogy mire költöttem az általam nagy megtiszteltetésnek tartott és magas jövedelmet.

Euró. A kormány dönt, ráadásul nem egy nemzeti kormány egyoldalú döntéssel, hanem az Európai Unió Bizottságával közös, politikai döntéssel. A Magyar Nemzeti Bank - alelnök úr nyilatkozatából ez világossá vált - további feltételek teljesülését látja garanciának ahhoz, hogy Magyarország belépjen az euróövezetbe. Az euróövezeti csatlakozásnak vannak nyertesei és vannak vesztesei. Északon általában nyertesek vannak, délen általában vesztesek. A térségből Szlovákia nyertes, Szlovénia nem. Tehát nem olyan egyszerű ez a történet. Az, hogy mások a régióban be akarnak lépni, az az ő döntésünk. A mi döntésünk a kormány döntése lesz. A jegybank ehhez minden segítséget megad, továbbra is úgy gondolom, hogy a következő évtizedekben Magyarország tagja lesz az akkori, minden bizonnyal máshogy kinéző euróövezetnek.

Semmilyen jegybankelnöki döntés nem alapozódik hiúságra, szeretném megnyugtanni képviselő asszonyt. Bár minden férfi hiú, ebben igaza van, sokkal jobban talán, mint a hölgyek, ezt nem tudom, de hogy egyetlen jegybanki döntés nem

alapozódik hiúságra, ezt az elfogulatlan alelnök urak szeretnék megerősíteni. Körbenézek (*Nagy Márton és dr. Windisch László bólint.*), bólogatnak. (*Derűltség.*) Az inflációs jelentésünk ad majd jelzést arra vonatkozóan, hogy milyen jegybanki, ezen belül monetáris politikai, ezen belül alapkamatra vagy kamatpolitikára vonatkozó döntések születnek.

Az NHB-val kapcsolatos kérdésre már válaszoltam. Még egyszer: egyenlő bánásmód. Senki nem kerülhet rosszabb vagy jobb helyzetbe attól, hogy így vagy úgy hívják, és mindenkinek védenie kell a betéteseket.

A 3000 milliárd forintra már kitértem.

Engedje meg képviselő asszony, hogy elmondjam, hogy 267 milliárd forintot helyezett a jegybanki vezetés először 6, most 3 alapítványba. Az alapítványok hatékonyan gazdálkodtak, és hasznosan. 6 milliárd 330 millió forinttal gyarapították a vagyonukat, 7,8 milliárd forintos támogatást nyújtottak. Ebből könnyedén kiszámolható, hogy a piaci ingatlanhozamoknak - ez 3-4 százalék jelenleg Magyarországon - megfelelő bevételre tettek szert, és beállították a cél szerinti 70 százalékos, és a működés szerinti 30 százalékos költségarányt. Hatékonyan, jól, hasznosan gazdálkodtak. 1400 olyan tudományos, oktatási, kulturális projektet támogattak, amelyek döntő többsége, azt gondolom, az alapítványok segítségével nélkül nem jöhetett volna létre.

A Magyar Nemzeti Bank követte volna az első fokon eljáró bíró hölgy döntését, miszerint a jegybanki alapítványok elváltak az alapítótól. De a jegybank vezetése mindig azt mondta, hogy közpénz. A kérdés az volt, hogy a közpénzből - mert az a közpénz, forrás a közpénz - lesz-e közösségi pénz. Ha elváltak volna az alapítványok az alapítótól, közösségi pénz lett volna. Nem magánpénz, közösségi. Végül másodfokon a Kúria és az Alkotmánybíróság kimondta, hogy nem vált el. Ez történt. Megmondom egészen egyenesen, örülök annak, hogy végül van egy egyértelmű döntés. A közpénz közpénz maradt, nem vált közösségi pénzzé. Ezt ugyan bizonyos szempontból sajnáljuk (*Közbeszólások az ellenzéki képviselők köréből.*), mert szerettük volna átadni a civil szférának. Az előbb a magánnyugdíjpénztárat sérelmezték a képviselő asszonyok, képviselő urak. Szerettük volna átadni a civil szférának, de nem, megmaradt közpénznek, de soha senki nem állította a Magyar Nemzeti Bank részéről, hogy ez nem közpénz. Közpénz volt, és közpénz maradt a Kúria és az Alkotmánybíróság döntése után.

Witzmann Mihály képviselő úrnak köszönöm szépen a kkv-hitelezéssel, NHP-val kapcsolatos elemzését, illetőleg kérdését. Magyarországon is fennáll az az összefüggés, hogy a hitelezés jelentősen támogatja a növekedést. Nálunk 1 százalékos hitelállománybővülés, vállalati hitelállománybővülés, ezen belül például a mikro-, kis- és középvállalati hitelállománybővülés 0,25 százalékkal gyarapítja a bruttó hazai terméket. Ha tehát múlt évben 12 százalékos vállalati hitelállománybővülés történt, könnyedén kiszámolható, hogy nagyjából a múlt évi növekedés felét, esetleg 60 százalékát támogatta a hitelállománybővülés. Ez egy nagyon nagy dolog, és még egyszer: az eredmény a kormány, a jegybank, a bankszektor és az üzleti szektor szövetségének köszönhető.

Csárdi Antal képviselő úr kérdését szeretném megerősíteni a válaszzal: igen, a versenyképesség a lényeg. Végül ez a lényeg, hogy képesek leszünk-e a versenyképességi fordulatot elérni, és ugyanez vonatkozik a Magyar Tudományos Akadémiára. Amit mi látunk kívülről a Magyar Tudományos Akadémiáról, az az, hogy időnként elítélnék minket, ezt nem tartjuk helyesnek, de kicsit elfogultak vagyunk, azonban azt látjuk, hogy nem vesznek részt a mi területünkön, a magyar közgazdasági-pénzügyi élet megújításában. Szeretnénk, ha részt vennének. Sok okos ember van, sok jó intézmény. Én azt gondolom, helyes a kormányzat ilyen irányú, reformáló politikája.

Persze a nemzetközi helyzet segítette a magyarországi fordulatokat, de szeretném újból aláhúzni azt az egyébként friss elemzést vagy elemzési eredményt, hogy az elmúlt 6 évben az összesen 23 százalékos GDP-bővülés kétharmada beföldi forrásokból jött, elsősorban a hitelállomány-bővülésből és a foglalkoztatásbővülésből, és az adórendszer többletmotivációjából, ebből a három elemből. Az egyharmadrész jött piacbővülésből - mindenki bővült, ahova exportáltunk -, az európai uniós forrásokból és a működő tőkéből. Csak egyharmad. Ráadásul a nettó külső adósságunk az Unió - még - 28 állama közül a legnagyobb mértékben csökkent. Tehát belső erőforrásokból értük el a növekedési fordulatot, majd utána a felzárkózási fordulatot.

A Kúria döntött, van egy törvény, de a Kúria döntött. A Magyar Nemzeti Bank annyit tudott tenni - bármit gondolt is bárki a Magyar Nemzeti Bankban -, hogy a devizahiteles megoldást a Magyar Nemzeti Bank minden eszközzel segítette. Az eszközök között többfajta eszköz volt, láthatatlan, nem publikus eszközök is, mindent megtettünk, hogy még időben - hiszen bekövetkezett a svájci jegybankban az a fordulat, amit kevesen, de láttak előre - létrejöjjön a svájci frank konverziója, és ezzel ezermilliárd forintot voltunk képesek a családoknak átadni. Hetven százalékkal nőttek volna a törlesztőrészek, ha a Magyar Nemzeti Bank nem éri el a miniszterelnök úr döntésével, hogy a forintosítás még időben és olyan feltételekkel valósuljon meg, ahogy megvalósult.

Még egyszer, képviselő úr, nem hiszem, hogy a jegybank és a felügyelet integrációja nélkül belátható időn belül napvilágra kerültek volna a csalások annál a három pénzügyi vállalkozásnál. Hiszen nyolc, illetőleg tíz, illetőleg egy kicsit tovább, több évig nem kerültek napvilágra.

Nagyon szépen köszönöm képviselő úrnak a Magyar Nemzeti Bank tanszékére vonatkozó kérdését. Három intézménnyel vagyunk jelen a Corvinus megújításánál, a jegybanki tanszékkel, a geoközponttal és a Fudan Egyetem, Corvinus Egyetem és az MNB közös Executive MBA-programjával, és ezt folytatjuk is.

Kőrösi Anita képviselő asszonynak azt szeretném csak mondani, hogy azt gondolom, hogy a monetáris tanács tagjai az utolsó fillérig, forintig megérdemlik azt a jövedelmet, amit kapnak. A mi számításaink szerint a nemzeti banki működés, túl azon, hogy a költségvetést támogatja az államadósság kamatfizetési kiadásainak csökkentésén keresztül, nagyjából évi ezermilliárd forinttal járult hozzá Magyarország fejlődéséhez. Ez hat év alatt nagyjából 6 ezer milliárd forint. Tehát ebben benne van az ezermilliárd forintos svájci frank forintosítása is. Azt gondolom, megéri, ennél jobb befektetése aligha lehet egy országnak, hogy néhány tagot, mondjuk, 9-et, igen jól tart azért, hogy jó döntéseket hozzon. Ez helyes, jó, nagyon jó befektetés, és továbbra is ezt a magas hozzáadott értéket várjuk el magunktól, és monetáristanács-társainktól.

Harmincnégy gyűjteményt, illetőleg különálló műtárgyat vásárolt meg 13 milliárd forint értékben a Magyar Nemzeti Bank az Értéktár program keretei között. A program jól sikerült, több százezer látogatója volt eddig is a gyűjteménybemutató kiállításoknak. A programot lezártuk, de lehetőséget látunk arra, hogy egyedi döntést hozzunk, ha olyan célzott döntésre van szükség, ami egy külföldre származott műtárgyat Magyarországra tud visszahozni.

Szatmáry Kristóf képviselő úrnak köszönöm szépen minazt, amit elmondott, fontosnak tartjuk a tulajdonszerkezetet. A pénznek van szaga, senki ne higgye el, hogy nincs. Minden tulajdonos keze maga felé húz, ezért jó, ha hazai tulajdonosok vannak, az üzleti szektorban és a bankszektorban egyaránt. Azt gondolom, hogy a konjunktúra fenntartása a feladatunk, illetőleg az, hogy támogassuk a kormányt, hogy ha lesz válság, a magyar gazdaság képes legyen a kanyarban előzni. Ehhez egyébként meg kell őrizni azt a duális működést, ami egyfelől konfliktusokat vállal, másfelől szövetségeket köt. Konfliktus és szövetség. Mind a kettő fontos. Egy érem két oldala.

Ha jól látom, végére értem, elnök úr. Elnézést kérek, hogy hosszabban válaszoltam, mint ahogy talán elvárható lett volna. Még egyszer nagyon szépen köszönöm a bizottságnak, elnök úrnak, alelnök uraknak a hatéves működésünkhöz nyújtott támogatásukat. Komolyan gondolom, a jegybank vezetése nevében, és ha a sors úgy hozza, ugyanezt kérem a következő hat évre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm, hogy minden kérdésre kitért, és választ adott. Azt gondolom, hogy képviselőtársaim kellő információval rendelkeznek ahhoz, hogy jó döntést tudjunk hozni a jegybank elnökének személyét illetően.

Én is szeretném megköszönni az elmúlt hat évben végzett munkáját, nemcsak elnök úrnak és alelnök uraknak, hanem az egész jegybanknak, hiszen elnök úr ugyan beszélt arról, hogy vezetői szinten milyen változások történtek, de azért aki figyelemmel kíséri a Magyar Nemzeti Bank működését, pontosan látja, hogy mennyi tehetséges fiatal közgazdász, elemző, pénzügyi szakember került a jegybankba, akiknek köszönhetően azok a programok, amelyről elnök úr is beszélt, nemcsak a magyar gazdaság teljesítményének növekedéséhez járultak hozzá, hanem példát mutattak Európa-szerte. Én még emlékszem arra az európai parlamenti vitára, amely a mostani költségvetési időszak megalapozását vezette fel, amikor az Európai Bizottság akkori elnöke nagyon büszkén jelentette be, hogy ebben a hét évben végre lesz a kis- és középvállalkozásokat segítő hitelprogram az Európai Bizottság javaslatai között. Én a legnagyobb büszkeséggel mondhattam, hogy nagyon örülök annak, hogy a magyar jegybank által bevezetett Növekedési Hitelprogramot végre az Európai Bizottság is magáénak érzi, és egy, bár volumenében ahhoz nem hasonlítható, hiszen, ha megnézzük Magyarország költségvetési lehetőségét, a magyar GDP-t, és mondjuk, megnézzük az Európai Bizottság lehetőségeit és mozgásterét, azt gondolom, hogy jelentősen elmaradtak attól a programtól, amelyet a jegybank bevezetett.

Azt gondolom, hogy a magyar kormány nem lehetett volna ilyen sikeres, a magyar emberek nem élnének ilyen jó színvonalon, és a magyar gazdaság teljesítménye nem tarthatna ott, ahol tart, ha nincs egy szoros együttműködés és egy jó munkakapcsolat a Magyar Nemzeti Bank és a magyar kormány között, nem beszélhetnénk arról, hogy az elmúlt időszakban nemcsak az európai országok átlagának általában kétszeresét, a tavalyi év utolsó negyedében éppen a háromszorosát produkálta a magyar gazdaság, és ami nagyon fontos, hogy egy kiszámítható növekedési és felzárkózási pályán vagyunk. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tartani, annak érdekében egy hasonlóan sikeres hatéves ciklust kívánok elnök úrnak is, a jegybank vezetésének és minden dolgozónak, hiszen még egyszer mondom, nemcsak a magyar kormány, hanem egész Magyarország érdeke az, hogy egy ilyen hatékony és eredményes ciklust tudjon zárni a következő időszakban is. Tehát a Fidesz- és a KDNP-frakció részéről természetesen élvezi elnök úr a bizalmat és a támogatást.

Határozathozatal

Kíváncsian várom a Gazdasági bizottság tagjainak álláspontját. Szavazásra teszem fel. Ki az, aki Matolcsy György jegybankelnökjelölt meghallgatását követően az alkalmasságát ítélandően pozitív és támogató döntést hoz? *(Szavazás.)* Tíz igen szavazat az alkalmasságát illetően. Ki az, aki tartózkodott ebben a kérdésben? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki ellene szavazott? *(Szavazás.)* Öt ellenszavazat. 10 igennel és 5 ellenszavazattal a Gazdasági bizottság alkalmasnak ítéli és támogatja elnök úr további munkáját.

Nem marad más hátra, mint a parlamenti eskütétel és a következő ciklus megkezdése. Egy hasonlóan sikeres hat évet kívánok, mint amit most teljesítettek!

Köszönöm szépen, hogy részt vett a bizottság ülésén, további szép és eredményes napot kívánok. Az ülés vezetését átadom Manninger Jenő alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését Manninger Jenő, a bizottság alelnöke veszi át.)

Egyebek

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A bizottság tagjait az egyebek napirendi pont keretében értesítem, hogy jövő héten hétfőn 11 óra 30 perckor lesz bizottsági ülés.

Van-e más észrevétel az egyebekben? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 31 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Manninger Jenő
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Horváth Éva Szilvia és Nánásiné Czapári Judit